

Ayrılık

– Mehmet Fikret ÜNALAN (Kul Fikret) · 17 Ağustos 2013

Ben şiir yazmak için mi sevdim seni?
Şiirlerde kalacaksa sevdalar
Sevgiler yalan, ayrılıklar gerçekse
Hicran bitmeyip, vuslat hiç gelmeyecekse
Ne demeye seviyoruz öyleyse?

Şimdi ben nasıl diyeceğim, varsın böyle geçsin günler diye?
Kokunu çiçeklerden koklayıp
Yoksun diyeceksem,
Solmasın diye kokun, gözyaşlarımla sulayacaksam o çiçekleri
Ne demeye sevdim seni?

Bahçemde kokun
Eşiğimde ayak izin varken
Şafaklar hatıranla sökerken
Ezanı
Ezanı yalnız dinleyeceksem
Nasıl yıkmaz ki, beni bu ayrılık?

Kaç bin yıldır ayırınız sizinle saydın mı hiç?
Şimdi özgürüz ikimiz de,
Varabildin mi özgürlüğün tadına?
Acı çekmek, özlemek özgürlükse eğer,
Al beni ey özgürlük, koluna kanadına...

Hikayeymiş be,
Masalmış sevmek
Sevmek demek, acı dermek
Sevmek demek, sevilmemek
Gün batımlarını görüp
Güneşi görememek miş sevmek...

İşkence sonrası durumlarda militan yüreğim
Söyle artık seni nasıl seveyim?
Verdiğin elektriğin voltajını ölçtün mü hiç?

Nereden ölçeceksin, sen elektrikten anlamazsın ki,
Sadece şarteli kapatmayı bilirsin...

Ben acılara tutduğumda bile ceryan çarpıyor
Ah öfkemi bir yenebilsem
Bir vallahi, billahi halen seviyorum diyebilsem...
Ah sana bir ayrılık hediyesi verebilsem.

Yazan ve Seselelire Mehmet Fikret ÜNALAN